



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Responsa Moralia In Causis Justitiæ Commutativæ De Restitutione & Contractibus

De Contractibus - Præcipuè ad commodum, atque usum Venerabilis Cleri
edita

Heislinger, Anton

Ingolstadij, 1726

Index Rerum Et Verborum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40177



INDEX RERUM

ET

VERBORUM.

Aliena & Alienatio.

Alienæ in specie res non possunt alienari fol. 23. r. 1.

Nisi creditores fuerint personales, & alienans ex alienatione non evaserit impotens ad solvendum. fol. 23. n. 2.

Alienari res potest, licet alienans fuerit impotens ad solvendum; modò ex hoc non evaserit magis impotens. fol. 24. n. 3.

Res quot modis alienæ possint esse. fol. 130. n. 5.

Cambium.

Lucrum ex cambio cum aliena pecunia factò reportatum ipsius permutantis fieri potest. fol. 383. n. 4.

Census.

Censuum natura explicatur fol. 260. n. 1.

Divisio. n. 2. 3. 4.

Censualis contractus, in quo à mutuo differat. fol. 261. n. 5.

Iustitia pretij in hoc contractu ex quo sit desumenda. fol. 262. n. 7.

Census annuus 6. florenorum illicitè emitur centum, ubi statutum contrarium adhuc viget. fol. 266. n. 21.

Census vigente adhuc legari pretio sunt comparandi, licet hoc minus sit vulgari. fol. 266. n. 22. & 23.

Etiam remoto periculo amittendi census subinde plus poterit accipi. fol. 268. n. 24.

Hh hh

Nam

Num major census possit exigi si periculum consueto majus detur fol. 268. n. 25.

Quid si censuarius non coactus ultrò plus censualistæ ad hoc rogato offerat? fol. 268. n. 26.

Census personalis nullo jure naturali est prohibitus, fol. 269. n. 29. 30.

Pereunte personâ perit jus percipiendi aliquid ex fructibus industrialibus illius, non autem ex bonis aliter acquisitis. fol. 271. n. 33.

Census personalis quandonam à persona ad lucrandum inhabili possit exigi. fol. 271. n. 34.

Census realis ex re uno vel altero anno infructifera subinde expecti potest fol. 271. n. 35.

Censu personali admissio num adhuc usura exerceri possit? fol. 271. n. 36. & seqq.

Censuarii vendentes possunt libere renuntiare pretio, in favorem illorum constituto. fol. 275. n. 46.

Chirographa.

Chirographa minore, quàm ordinario pretio emi possunt ob lucrum cessans, aut damnum ementi emergens. fol. 103. n. 2.

Uti etiam si nullum damnum ementi eveniat, aut nullum lucrum cesset per accidens, quando tamen hæc in alijs communiter dentur. fol. 105. n. 7.

Omnibus his positis possunt tamen

chirographa pretio adæquante debitum distrahi, atque vendi. fol. 107. n. 12.

Quid liceat, si ordinariè, ac communiter nullum tale damnum, aut lucrum cessans ex chirographo dentur, fol. 111. n. 19.

Quid in his liceat præfectis ararij, fol. 113. n. 21. 22. 23. & 24.

Commodatum.

Commodati natura explicatur. fol. 53. n. 1.

Commodati à cæteris contractibus differentia, fol. 54. n. 3.

Commodatarius solummodò tenetur facere expensas minores in rem commodatam. fol. 54. n. 4.

Commodatarius per se non tenetur ad curationem equi. fol. 55. n. 5.

Nisi culpam in usu equi commiserit, fol. 55. n. 6.

Excusatur etiam in casu fortuito. fol. 55. n. 7.

Si iste commodatarij culpam non fuerit subsecutus. fol. 56. n. 8.

Aut à commodatario in se non fuerit susceptus, fol. 56. n. 9.

Vel nisi culpabilis mora in restitutione intervenerit. fol. 56. n. 10. & 11.

Commodari res potest vel in solius commodantis gratiam; vel in solius commodatarij, vel in utriusque. fol. 57. n. 12.

In primo supposito commodatarius tenetur de solo dolo, & culpa Theologicè gravi. fol. 57. n. 13.

Com-

RERUM ET VERBORUM.

Commodatarius ex re in illius solius gratiam concessa tenetur per se omnem & solam illam diligentiam adhibere, ad quam communiter commodatarij in his circumstantijs se obligant, fol. 59. n. 16.

Et ad quam à LL. obligatur, fol. 59. n. 17.

Non tamen ante sententiam extra culpam theologicam, fol. 60. n. 18.

Culpa levis in certo sensu est etiam culpa lata, fol. 66. n. 24.

Commodatarius se obligat juxta LL. prout ista sunt in usu, fol. 67. n. 26.

Compensatio.

Compensationi locus datur, quando salarium minus est infimo congruo, fol. 8. n. 11.

Et hoc ipsum clarè pateat, fol. 9. n. 12.

Neque ex alijs circumstantijs sit illicita, fol. 9. n. 13.

Compensatione occulta utens, ad quid sit obligandus, fol. 10. n. 19.

Conductor.

Conductor in quoniam sensu ad ordinariam duntaxat curam obligetur, fol. 233. n. 21.

Non est obligatus ex culpa formaliter Levi, fol. 234. n. 23.

Conductores in mora restituendi rem conductam subinde sunt culpabiles, fol. 236. n. 26.

Casus fortuitus describitur, fol. 236. n. 27.

Rem ex levissima sua culpa deperditam, si nulla culpabilis mora

in restitutione præcesserit conductor non tenetur compensare, fol. 236. n. 28.

Aut post moram inculpabilem casu fortuito res conducta perierit, fol. 236. n. 29.

Neque Conductor ad casum fortuitum se obligaverit, fol. 236. n. 30.

Quid si post moram culpabilem res casu perierit? fol. 237. n. 31.

Quid si eodem infortunio apud locatorem quoque perijisset? n. 32.

In dubio videtur etiam esse obligatus, fol. 238. n. 33.

Conductor de restitutione à locatore admonitus, & omittens restituere, est culpabilis, fol. 239. n. 35.

Idem tenendum, si in contractu de tempore restitutionis fuerit conventum, fol. 239. n. 36.

Aut conductor adverterit moram omnem sibi illicitam esse, fol. 239. n. 37.

Culpa tamen in restitutionis omissione commissa debet esse mortal's, fol. 239. n. 39.

Nisi conductor se aliter obligaverit, fol. 240. n. 40.

Absque hoc non erit obligatus, si post moram venialiter culpabilem ex illius levi, aut levissima culpa conductum perierit, fol. 240. n. 41.

Conductio.

Conductio agrorum qualiter fieri à Religiosis debeat, ut illis non sit illicita, fol. 560. n. 15. & seq. Hh hh 2 Con-

Conducere agros qualiter religiosi liceat. fol. 562. n. 16. 17. &c.
 Conductio agrorum potest esse societas. fol. 564. n. 22.

Consuetudo.

Consuetudo seu Ecclesie traditio vota simplicia metu gravi extorta annullat. fol. 48. n. 13.
 Consuetudo in quo a præscriptio-
 ne differat fol. 496. n. 5.

Consuetudo legitima quales conditiones exigit. fol. 499. n. 10.

Consuetudo ex actibus peccaminosis potest introduci. fol. 500. n. 11.

Qualis consuetudo exemptionem a solvendis decimis conferat. fol. 500. n. 12.

Contractus.

In quibus circumstantiis a contractu licite recedi possit. fol. 3. n. 1.

Contractus aliqui possunt esse validi sine translatione dominij. fol. 15. n. 7.

Non omnes contractus sunt invalidi, qui omitti fuissent, si vitium quoddam fuisset cognitum. fol. 152. n. 27.

Valet contractus, si qualitates sub dubio fuerint apprehensæ; & ab emptore non examinata. fol. 162. n. 3.

Aut examinata quidem, ad contrahendum tamen non permoverint. fol. 163. n. 5.

Contractus sunt irriti, si error circa substantiam rei, aut principale motivum intervenerit. fol. 162. n. 1.

Subsistent tamen cum errore solium incidente. fol. 162. n. 2.
 Stricti juris subsistunt, licet dolus eisdem causam dederit. fol. 163. n. 6.

Nec jure positivo infirmantur, queis dolus causam dederat. fol. 165. n. 3.

Contractus bonæ fidei non annullantur, præcise ex defectu bonæ fidei in altero contrahente. fol. 166. n. 9.

Ex ficto consensu nulla oritur obligatio. fol. 171. n. 21.

Contractus etiam pure lucrativi, metu gravi extor i valent. fol. 418. n. 14. & 419. n. 19.

à Sponsis inritus valet, etsi in tempus mortis sit relatus. fol. 440. n. 18.

Contrahentes.

Contrahentium circumventio potuit esse materialis tantum, aut formalis. fol. 181. n. 1.

Contrahentes qualiter se circumvenire licite possunt. fol. 184. n. 10.

Contrahentes non semper sibi condonant excessum, vel defectum pretij. fol. 185. n. 11.

Creditores.

Creditores si Hypothecam in re à debitore alienata constitutam habeant; vel hanc, vel pretium pro eo expetere poterunt. fol. 34. n. 21.

Secus dicendum, quando nullam specialem in tali alienata re; sed generalem in omnibus bonis

RERUM ET VERBORUM.

- nis debitoris hypothecam habuerint, fol. 35. n. 22.
- Dammum.*
- Dammum illatum in solutione pretij promisso minoris est certo reparandum. fol. 182. n. 4.
- Debitum.*
- Debitum ordinario pretio vendi non potest, cui solvendo debitor impotens esse scitur. fol. 147. n. 9.
- Deceptus & Decipiens.*
- Deceptus potest rescindere contractum, cui deceptio circa qualitates accidentales duntaxat versans ex culpa alterius contrahentis causam dederat. fol. 167. n. 13.
- Licet decipiens obligetur firmiter. fol. 168. n. 14.
- Deceptus revocabiliter duntaxat obstrictus manet. fol. 168. n. 15.
- Decipiens ratione contractus, non autem ratione injuriæ alteri illatæ, firmiter obligatur. fol. 169. n. 17.
- Et quidem probabilis, licet nullum damnum ex hac injuriâ deceptus passus fuerit. fol. 169. n. 18.
- Deceptor inculpabilis non tenetur deceptionem cum magno suo damno impedire. fol. 173. n. 26.
- Nisi in certo casu, n. 27.
- Deceptor absque sententiâ judicis resiliere poterit, supposita re-
- scindibilitate contractus, fol. 176. n. 31.
- In decepto datur perpetuum jus in ordine ad exceptionem, fol. 177. n. 34.
- Deceptus rescindere contractum potest, si dolus vendentis intercesserit. fol. 177. n. 39.
- Deceptio.*
- Deceptio inculpabilis dans quidem causam contractus; versans tamen circa motiva, & causas extrinsecas, contractum non annullat. fol. 174. n. 28.
- Deceptio si à tertio processerit, contractus est validus, & rescindibilis. fol. 174. n. 29.
- Quod non procedit in sponsalibus, fol. 175. n. 30.
- Decima.*
- Decimas laici percipere possunt duplici modo. fol. 447. n. 1.
- Jus decimandi quomodo acquiri possit. fol. 448. n. 2.
- Aliud est primarium, aliud secundarium. fol. 448. n. 3.
- Decimæ non possunt sine auctoritate Ecclesiastica concedi non fungenti ministeriis sacris. fol. 448. n. 4.
- Parochus quomodo concedere decimas laicis possit. fol. 448. n. 5.
- Quod Superior ex justa causâ in alienationem decimarum consenserit, assentiri probandum erit. fol. 450. n. 8.
- Sine qua non erit valida illarum alienatio. fol. 450. n. 9.
- Hh hh 3 In

- In dubio quid tenendum. fol. 450. n. 11.
- Quòd decimæ cum legitimi Superioris consensu, & non gratuito alienatæ fuerint, Laico probandum erit. fol. 452. n. 18.
- Quem à probatione non subleuat possessio. fol. 453. n. 19.
- Immunitatem à solvendis decimis etiam Laici præscribere possunt. fol. 455. n. 23.
- Decimæ non habent rationem tributorum. fol. 455. n. 25.
- Ad decimas nullum jus pauperibus competit. fol. 455. n. 27.
- Qualiter sint juris Divini. fol. 456. n. 28.
- Definiuntur decimæ. fol. 463. n. 1.
- Ex quibus successor decimas persolvere teneatur. fol. 464. n. 3.
- Decimæ quomodo prædiis inhaereant. fol. 468. n. 11.
- Cur etiam pagani & Judæi decimas solvere teneantur? fol. 469. n. 14.
- Hæres immediatus & universalis tenetur solvere decimas sui antecessoris. fol. 470. n. 15.
- An decimæ ex eodem agro bis confito, sint bis solvendæ? fol. 472. n. 17.
- Decimatorum diversitas. fol. 482. n. 13.
- Patronus decimas percipiens tenetur ad reficiendam Ecclesiam. fol. 482. n. 14.
- Uti & Decimatores Ecclesiastici. n. 15.
- Num etiam Laici. fol. 483. n. 16. & seq.
- Decimatores num obligari possint ad magis sumptuosas ædes Parochianas ædificandas. fol. 488. n. 28.
- Antequam reparetur Ecclesia ex sumptibus decimatorum, isti erunt monendi. fol. 489. n. 29.
- Decimas solvendi obligatio omnino tolli, vel etiam mitigari potest. fol. 496. n. 2.
- Non tamen respectu omnium fidelium. fol. 497. n. 3.
- Non debentur jure Divino. fol. 497. n. 4.
- Qualiter ministris Ecclesiæ debeantur. fol. 497. n. 5.
- Quid si istis aliunde jam sit prospectum, num tunc præscribi possint. fol. 498. n. 6. & 7.
- Jus decimandi differt ab exemptione illas solvendi. fol. 498. n. 8.
- Forma eas solvendi potest esse varia. fol. 504. n. 22. & seqq.
- Certa consuetudo solvendi decimas ab ordinario variari potest. fol. 505. n. 26.
- Et præscriptione legitima. fol. 506. n. 27.
- In causis decimarum num secularis possit judicem agere? fol. 511. n. 36. & seqq.
- Decimarum remissio, alienatio.*
- Decimator an & quomodo cum obligatis ad decimas conveniri possit? fol. 518. n. 1.
- Decimarum gratuita & perpetua remissio non potest Laicis concedi

RERUM ET VERBORUM.

- cedi sine Pontificis consensu, fol. 518. n. 2.
 Bene tamen onerosa, cum consensu Episcopi, fol. 519. n. 3.
 Aut Abbatibus, Provincialibus, &c. si horum Monasteriis decimæ incorporatae fuerint, fol. 520. n. 4.
 Quilibet Parochus locare decimas ad suam vitam potest, fol. 520. n. 5.
 Alienatio decimarum perpetua sine Pontificis consensu, fol. 521. n. 8.
 Aut sine solennitatibus Ecclesiasticis facta, non valet, fol. 522. n. 9.
 Immunitas à solvendis decimis præscribi potest, fol. 524. n. 19.
 Affirmanti conventionem circa decimas olim initam fuisse, incumbit probatio, fol. 528. n. 29.
 Solennitas ad conventionem requisita in dubio adfuisse præsumitur, fol. 529. n. 31.
 Quidnam præscribentibus decimas possit, aut obsit, fol. 530. n. 33. & seqq.

Depositum.

- Depositum definitio, fol. 39. n. 1.
 Diverse species, fol. 40. n. 2. & fol. 365. n. 1.
 Deposito possunt adijci alii contractus, fol. 40. n. 3.
 Deposito puro non licet utimur sine Domini consensu, fol. 40. n. 4. & fol. 365. n. 3.
 Prout tamen licet, si contractus mutui accesserit, fol. 40. n. 5.

- Deponentis consensus in usum depositi subinde præsumi potest, fol. 41. n. 7.
 Deposita vel ipso usu sunt consumptibilia vel non, fol. 365. n. 2.
 Deposito fungibili quandonam depositarius uti possit, fol. 365. n. 4.
 Depositarius publicus num uti deposito possit? fol. 366. n. 5.
 Depositarius seu Thesaurarius Principis utens deposito subinde non peccat graviter, fol. 366. n. 6.
 Subinde graviter, fol. 366. n. 7.
 Depositum quot modis fieri possit, fol. 370. n. 16.
 Depositis pecuniis utens ad majorem, quam aliàs diligentiam obligatur, fol. 371. n. 18.
 Licet hic usus ex præsumpto consensu deponentis factus fuerit, fol. 371. n. 19.
 Depositum ex sui usu transit in mutuum, fol. 375. n. 23.
 Dominio in mutuatarium, seu utentem translato, fol. 376. n. 24.

Dolus.

- Dolus non annullat contractum stricti juris, licet illi causam dederit, fol. 163. n. 6.
 Ejusmodi celebratus contractus etiam à jure positivo non infirmatur, fol. 165. n. 8.

Dominium.

- Cum hoc est possibilis obligatio restituendi, fol. 417. n. 8.

Donat.

*Donatio & Donator.**Donatarius.*

- Donatio** rei alienæ usu non consumptibilis est invalida. fol. 12. n. 3.
- Valida** autem rei usu consumptibilis, si donans ejusdem cum re donata bonitatis & qualitatis bona possideat, fol. 13. n. 6.
- Donatio** simpliciter invalida non transfert Dominium. fol. 15. n. 8.
- Valida** rerum usu consumptibilium Donatio in donatarium transfert Dominium. fol. 15. n. 9.
- Quandonam** Donatio in fraudem creditorum fiat. fol. 26. n. 7.
- Donatio** non rescindibilis excludit omnem metum, fol. 418. n. 15.
- Donatarius** retinens adhuc formaliter rem alienam usu non consumptibilem, tenetur istam ante donantem restituere. fol. 17. n. 17.
- Donatarius** malæ fidei rem usu non consumptibilem in æquivalenti apud se retentam tenebitur primario restituere, fol. 17. n. 18.
- Donatarius** malæ fidei rem usu non consumptibilem destruens; nec apud alium, nec apud se æquivalenter detentam, ad minimum tenebitur in defectum donantis. fol. 17. n. 19.
- Juxta** aliquos etiam primo loco, fol. 17. n. 20.
- Donatarius** bonæ fidei ad nihil obligatur, si ex re donata, & bona fide consumptâ ditior non evaserit, fol. 18. n. 21.
- Primario** tamen, si evaserit ditior, fol. 18. n. 22.
- Donatarius** à restitutione exemptus erit, si res usu consumptibilis donata; & donans potens ad compensandum fuerint, & ut talis prudenter habitus fuerit, fol. 19. n. 23.
- In** donatarium non transfertur rei furtivæ dominium à fure, fol. 19. n. 14.
- Donatarius** in foro conscientie retinere rem donatam potest; licet ex hac donatione donans evaserit impotens ad solvendum creditoribus; modò ille hujus ignarus fuerit, fol. 27. n. 8.
- Quod** tamen in foro externo non procedit, fol. 27. n. 9.
- In** quo neque in interno, si hujus præjudicii gnarus ad donationem alterum induxerit, fol. 28. n. 10.
- Licet** etiam donantem non induxerit, fol. 28. n. 11.
- Dos: Contrados.*
- Dotis** nomine quid veniat, fol. 433. n. 1.
- Quid** contrados, fol. 433. n. 2.
- Dotalia** pacta quid sint, fol. 433. n. 3.
- Illorum** divisio, fol. 434. n. 4.
- Quandonam** sint mixta? fol. 434. n. 6.
- Dotem** inter & contradotem de jure est æqualitas servanda, fol. 435. n. 7.

Quam

RERUM ET VERBORUM.

- Quam consuetudo contraria fuit. fol. 435. n. 8.
 Dori non debet esse æqualis contractos. fol. 436. n. 11.
Ecclesie reparatio.
 Quenam sub nomine refectionis Ecclesie comprehendantur. fol. 477. n. 1.
 Ad Ecclesie reparationem obligant consuetudo, statuta, conventio. fol. 477. n. 2.
 Reparatio ex proventibus Ecclesie facienda. fol. 478. n. 4.
 Num etiam ex bonis beneficialibus. fol. 478. n. 5.
 Et Parochi sustentationi congruis? fol. 479. n. 6.
 Num ad eam teneatur patronus? fol. 481. n. 10.
 Sub Ecclesie reparatione continentur etiam ædes parochiales. fol. 487. n. 26.
 In his statuta & conventiones locorum sunt observandæ. fol. 488. n. 27.
 Ad Ecclesie reparationem quinam agere possint. fol. 490. n. 30. & seqq.
 Ecclesia quandam privilegiiis fisci & republicæ gaudeat. fol. 468. n. 12.
Emptor: Eruptio.
 Emptor peccat contra justitiam, si sciat ex sua emptione præjudicium creditoribus venditoris eventurum. fol. 14. n. 4.
 Licet damnatum creditoribus eventurum non intenderit. fol. 25. n. 5.
 Emptionis natura explicatur. fol. 88. n. 1.
 Essentialia cuilibet emptioni. fol. 88. n. 2.
 Justitia pretii non dependet à solo consensu contrahentium. fol. 89. n. 3.
 Ementium nomine alterius potest esse varia conditio. fol. 118. n. 3.
 Nominem alterius ementibus varii modi præscribi possunt. fol. 118. n. 4.
 Emens aut vendens aliquid ultra vel infra illi assignatum pretium, non potest per se excessum hunc sibi retinere. fol. 118. n. 5. 6. 7. &c.
 Nisi singularis illius industria accesserit. fol. 121. n. 11.
 Vel res à domino tradita ex indubitata industria intermediis emptoris meliorata fuerit. fol. 121. n. 12.
 Aut illam antea pro se emerit. fol. 121. n. 13.
 Aut principalis venditor, aut emptor expressè, aut tacitè excessum donaverit. fol. 122. n. 14.
 Quæ donatio non erit semper præsumenda. fol. 122. n. 15.
 Non retinetur licitè talis excessus ex eo, quòd nemo gratis censetur servire. fol. 122. n. 16.
 Aut quod negotiator potuerit rem vendere, noluerit tamen offerenti minus; sed vendiderit offerenti majus. fol. 123. n. 17.
 Licitè etiam à sciente possunt emi res alienæ usu consumptibiles
 § iii sup.

- suppositis certis circumstantiis. fol. 133. n. 18.
- Emi à dubitante possunt res alienæ cum proposito inquirendi veritatem, & rem domino comparanti restituendi. fol. 133. n. 17.
- Res usu consumptibilis etiam à sciente, vel dubitante, num sit aliena, emi potest. fol. 133. n. 18.
- Emptio ex occultatione vitii extrinseci non est statim involuntaria. fol. 146. n. 6.
- Emptio cum deceptione in mensura & pondere non est statim nulla. fol. 152. n. 27.
- Emptio censûs etiam alienis pecuniis facta, valet. fol. 367. n. 10.
- Eadem res duobus vendita.*
- Primo emptori ex duobus res erit restituenda, quando dubitatur, cuinam illorum res fuerit tradita. fol. 135. n. 22.
- Nisi secundus pretium, non autem primus solverit. n. 23.
- Emptor posterior est priori præferendus, si res illi tradita, & pretium ab eo acceptum; vel de hoc fides eidem habita fuerit. fol. 135. n. 4.
- Emptor secundus tenetur primo in defectum venditoris solvere interesse, si hunc positivè ad rem sibi vendendam induxerit. fol. 139. n. 38.
- Emptori primo res erit restituenda, si secundus rem quidem acceperit, pro hac tamen pretium non persolverit; nec fides eidem de hoc habita fuerit. fol. 140. n. 39.
- Si primo emptori res Hypothecata; secundo autem tradita fuerit à venditore, secundus dominium, à primo tamen emptore revocabile acquisivit. fol. 140. n. 40.
- Et duobus eandem rem à non domino bona fide ementibus ille prævalet, cui illa primò fuerit tradita. fol. 140. n. 41.
- Si à duobus non dominis res duobus bona fide ementibus fuerit vendita, orta inter ipsos lite prævalet possessor. fol. 141. n. 42.
- Si res à non domino duobus vendita existat apud tertium, in illius evictione prævalet, cui prior res fuerit tradita. fol. 441. n. 43.
- Error.*
- Error circa substantiam rei commissus, aut circa motum principale, reddit contractum irritum. fol. 162. n. 1.
- Causar subinde involuntarium duntaxat secundum quid. fol. 167. n. 11.
- Ex errore præstitus consensus qualiter sit inefficax. fol. 167. n. 12.
- Error circa qualitatem accidentalem, licet contractui causam dederit, hunc non reddit irritum. fol. 177. n. 38.

Mul-

RERUM ET VERBORUM.

- Multò minùs error merè incidens. fol. 177. n. 38.
- Contractus à decepto rescindi potest, si dolus vendentis intercesserit. fol. 177. n. 39.
- Feudum.*
- Feudi natura explicatur, fol. 244. n. 1. & diversitas, n. 2.
- Feudi etiam purè hereditarii alienatio sine consensu domini directi facta, ipso jure est irrita, fol. 245. n. 3.
- Feudum sine novo consensu domini directi alienari potest, si potestas alienandi tacitè, vel expressè in ipsa investitura fuerit concessa, fol. 245. n. 5.
- Feudum purè hereditarium ut alienetur, requiritur novus consensus domini directi. fol. 246. n. 6.
- Idem de gentilitio feudo tenendum. fol. 247. n. 8.
- Licèt hoc novum fuerit. fol. 247. n. 10.
- Feloniz nomine quid intelligatur. fol. 248. n. 11.
- Hanc inducit feudum absque ullo consensu domini directi alienatum. fol. 248. n. 12.
- Licèt alienans Vasallus alienationem statim retractaverit. fol. 249. n. 13.
- Ut amittatur feudum; res feudalis & alienata, & in alium debuit esse translata, fol. 249. n. 14.
- Feudum purè hereditarium ex quam alienatione revertatur ad dominum. fol. 249. n. 15.
- Quid in hoc de feudo gentilitio sit tenendum? fol. 250. n. 16. 17. & 18.
- Feudum an post mortem delinquentis, & ex hoc descendendum devolvatur ad agnatos delinquentis? fol. 251. n. 20.
- Præfertur opinio requirentium sententiam Judicis. fol. 255. n. 27.
- Vasallo à domino directo intima. fol. 256. n. 28.
- Feudum absque domini directi consensu illicitè alienatum, ipso jure apertum fuit. fol. 257. n. 32.
- Feudalis pignoris fructus non sunt computandi in sortem. fol. 283. n. 17. 18. 19. 20. 21.
- Quid si feudum ad Ecclesiam, vel ad Monasterium, ut ad dominum directum spectet? fol. 284. n. 22.
- Quid si ad dominum secularem? fol. 285. n. 26.
- Quid si feudum industriâ Vasalli melioratum fuerit. fol. 286. n. 27.
- Aut in compensationem præcedentium meritorum fuerit collatum? fol. 286. n. 28.
- In feudo franco fructus in sortem sunt computandi. fol. 286. n. 29.
- Fructus.*
- Fructus boni emphyteutici probabilis non sunt in sortem computandi. fol. 287. n. 34.
- Fructus ex usufructuario pignore, usufructuario, & conductivo in

Iiii 2 for-

- fortem computandi sunt, fol. 287. n. 36.
- Fructuum** tam naturalium, quam industrialium diversitas explicatur. fol. 382. n. 1.
- Furtivæ Res.*
- Harum dominium probabilius non transfertur in donatarium. fol. 19. n. 23.
- Indebitum.*
- Indebitū scienter solutum quandonam repeti possit? fol. 404. n. 17.
- Indivisa possessio.*
- Pro indiviso aliquam rem haberi à pluribus, quid sit. fol. 312. n. 1.
- Modus pro indiviso aliquid possidendi quotuplex sit. fol. 312. n. 2.
- Injuria.*
- Quandonam scienti, & consentienti non fiat? fol. 187. n. 13.
- Juramentum.*
- Juramentum cum injuria extortum obligat in conscientia? fol. 402. n. 10.
- Uti etiam metu injusto extorta, si sint de relicta. fol. 405. n. 20. 21. 22. 23.
- In materia Juramenti Jus Canonicum est præferendum Civili. fol. 406. n. 24.
- Valet Juramentum in contractibus jure reprobatis, si absque dispendio salutis observari possit. fol. 406. n. 25.
- In quibus dolus & metus in ordine ad juramenta comparentur. fol. 407. n. 28.
- Juramenta non possunt propriè relaxari à Magistratu sæculari. fol. 408. n. 31.
- Bene tamen nomine partis tolli. n. 32.
- Juramentum renuntiationi hæreditatis paternæ adjectum, num illam confirmet? Vide renuntiatione hæreditatis.
- Juramentum ab impubere adhuc filio editum, irritari à patre potest. fol. 604. n. 30.
- Non autem puberis. fol. 605. n. 31.
- Pater ut creditor remittere potest juratam remissionem hæreditatis in gratiam sui factam. fol. 605. n. 32.
- Relaxatio juramenti in quo differat à dispensatione. fol. 606. n. 34.
- Juramentum in gratiam hominis principaliter factum, per se ab hoc solo relaxatur. fol. 606. n. 35.
- Per accidens ab habente curam communitatis, ob hujus bonum. fol. 606. n. 37.
- Aut ob certum delictum promissarii. fol. 606. n. 37.
- Juramentū non confirmans contractum num, ab Episcopo relaxari possit ex justa causa? fol. 607. n. 38.
- Aut ab habente potestatem delegatam dispensandi in votis. fol. 607. n. 39.
- Juramentum confirmans contractum sine justa causa relaxari non potest. fol. 67. n. 40. & 41.
- Le-

RERUM ET VERBORUM.

Lædens, Læsus, Læsiô.

- Læsiô etiam infra dimidium facta, illicita est, & restitutioni obnoxia. fol. 185. n. 12.
 Læsiô infra dimidium negatur actio, quin hæc læsiô à juribus approbetur. fol. 187. n. 14.
 Lædens bona fide qualiter alteri ad restitutionem teneatur? fol. 188. n. 16.
 Læsiô infra dimidium conceditur actio indirecta, & per viam denuntiationis, fol. 189. n. 18.

Licentia Superioris.

- Licentia hæc ad usum rerum in religiosis potest esse diversa. fol. 324. n. 6.
 Præsumptæ sunt diversæ species, fol. 325. n. 6.
 Sufficit Religiosis tacita, fol. 325. n. 7.
 Et rationabiliter præsumpta, quando Superior conveniri non potest. fol. 326. n. 8.
 De quo tamen hic postmodum monendus erit.
 Licentia præsumpta in quo sensu actu detur. fol. 328. n. 13.
 An semper postmodum sit petenda? fol. 329. n. 16.
 Num quævis taciturnitas superioris sufficiat? fol. 333. n. 17.
 Quando pro approbatione sit habenda? fol. 330. n. 18.
 Licentia expendendi sua in usus illicitos an religiosis dari possit? fol. 330. n. 19.
 Licentia generalis num compre-

- hendat etiam contractus turpes? fol. 335. n. 28. 29. 30.
 Licentia ad actus illicitos quandonam sine peccato concedi religioso? fol. 335. n. 31.
 Num ad ludendum? fol. 339. n. 39.

Locatio : Locator.

- Locationis natura describitur. fol. 227. n. 1.
 Locator non potest suo arbitrio locatorem expellere durante tempore conductionis. fol. 227. n. 2.
 Excepto casu, quo conductor debitam pensionem non persolverit; neque in promptu solutionem obtulerit, fol. 228. n. 3.
 Aut talis causa supervenerit, quæ tempore contractûs prævisa non fuerat, & locatori locatas ædes fecit necessarias. fol. 228. n. 4.
 Ut expellatur conductor, sufficit necessaria reparatio elocata domûs. fol. 228. n. 6.
 Aut abusus domûs locatae. fol. 228. n. 7.
 Locatori injustè expulso exortum inde damnum erit compensandum. fol. 228. n. 8.
 Soli locatori perferendum est damnum rei locatae casu apud conductorem destructæ. fol. 230. n. 12.
 Si dolo, lata, aut levi culpâ conductoris; huic reparatio incumbat, fol. 230. n. 12.
 Num ante sententiam judicis? fol. 230. n. 13.
 Iiii 3

- Inadvertentia & naturalis oblivio locatorem excusant. fol. 230. n. 14.
 Nisi ad hunc casum se obligaverit. fol. 231. n. 17.
 Quæ culpa locatoris debeat intervenisse? fol. 232. n. 18.
- Lucrum.*
 Lucrum de Religioso sine licentia ludente reportatum non fit vincens. fol. 338. n. 36.
 A tali Religioso acquisitum num victis possit restitui? fol. 340. n. 44.
 Lucrum prohibito lusu acquisitum num sit restituendum? fol. 350. n. 15.
 Num victor Judicem impedire possit, ne ad reddendum lucrum se condemnet? fol. 352. n. 20.
 Num victor lucrum reportatum Judici indicare teneatur? fol. 353. n. 24.
 Et victus credito ludens victori lucrum solvere. fol. 353. n. 25.
 Lucrans bona fide rem alienam comparenti domino tenebitur postea restituere. fol. 356. n. 30.
 Lucrum an retineri ab illo possit, qui rem alienam deponens nihil potuerat perdere? fol. 356. n. 32.
 Lucrum voluntariè alteri donatum, revocari amplius non potest. fol. 385. n. 7.
 Lucrum ex permutatione pecuniæ nomine tertii factâ, tertio huic est acquisitum. fol. 386. n. 8.
- Quandonam lucrum ex permutatione pecuniæ alienæ factum, fiat ipsius permutantis? fol. 387. n. 10. &c.
- Ludens Lusus.*
 Ludorum varietas explicatur. fol. 345. n. 1.
 Aleorum lusus sub mortali non est prohibitus. fol. 345. n. 2.
 Ludens animo lucrandi per se graviter non peccat. fol. 346. n. 3.
 Justitia ludi certas condiciones exigit. fol. 346. n. 4.
 Lusus aleorum num religiosus sit licitus? fol. 347. n. 6.
 Ludentes Clerici in Monasterio exempto non incurunt excommunicationem ab Episcopo in ludentes latam. fol. 349. n. 10.
 Deponens in ludo rem alienam tenetur victori de evictione rei bona fide per ludum obtentæ. fol. 355. n. 29. & fol. 358. n. 36.
 Num lucrans rem alienam, hanc victo reddere possit? fol. 356. n. 31.
 Aur ipse victor retinere. fol. 359. n. 38.
 Ludi justitia in ludente exigit impeditum in rem depositam dominium. fol. 354. n. 26.
 Si in ludo pecunia aliena fuerit deposita? fol. 355. n. 28.
- Matrimonium.*
 Gravi metu extortum non est iure naturæ nullum. fol. 419. n. 18.

RERUM ET VERBORUM

Mendicus.

Cur gregales suo decipere possit?
fol. 194. n. 18.

Mercator.

Non semper tenetur diminutionem ponderis aut mensuræ mercatoribus statim manifestare. fol. 353. n. 30.

Merces.

Laborantibus à Magistratu taxari potest. fol. 398. n. 1.

Taxatio ista in conscientia obligat. fol. 399. n. 2.

Mercedem vulgarem præ statutâ minore accipiens peccat contra justitiam. fol. 399. n. 3. 4.

Statutum, quod mercedem vulgari minorem decernit, potest esse absolutè justum. fol. 400. n. 5.

Non tamen facilè ferendum. fol. 400. n. 6.

Injustum erit, si reipublicæ necessitas non exigat. fol. 400. n. 7.

Metus.

Matrimonium gravi metu extortum non est jure naturæ nullum. fol. 419. n. 18.

Metus qualiter involvat ignorantiam. fol. 421. n. 21.

Metus non comparatur cuicunque dolo. fol. 421. n. 23.

Metu gravi extorti contractus jure naturæ valent. fol. 415. n. 3. & 418. n. 14.

Metu gravi extortus contractus

illatorem metûs obligat, non autem patientem. fol. 412. n. 27.

Ex metu levi injusto gesta valent. fol. 423. n. 29.

Ex metu levi gesta num in foro conscientiæ sint rescindibilia? fol. 424. n. 30. & seq.

Metum passus subinde nullum damnum, sed solam injuriam, sustinet. fol. 426. n. 35.

Metu extorta usurarum solutio quare sit nulla? fol. 418. n. 16.

Mutuum.

Excessus aucti interea valoris in datis mutuo pecuniis quando nam in restitutione mutui possit detrahi? fol. 42. n. 9. 14. 15. 16. & seqq.

Quantum & quale in redditione mutui sit restituendum? fol. 48. n. 23. & seq.

Mutuum definitur. fol. 74. n. 1.

In mutuo quandonam usura lateat? fol. 75. n. 3.

Quod lucrum rationem usuræ habeat? fol. 75. n. 3.

De modo restituendi mutuum variè conveniri potest? fol. 75. n. 5.

Uti etiam de tempore, quo facienda erit restitutio. fol. 76. n. 6.

Quandonam eadem mensura cum æquali bonitate in mutuo restitui possit? fol. 80. n. 17.

Etiamsi diminutio futura prævisa fuerit? fol. 81. n. 20.

Quan-

Quandonam tota mensura non sit restituenda? fol. 51. n. 21.

Negotiator.

Negotiator nomine alterius, an & quando sibi excessum pretij retinere possit? vide emptor.

Negotiationis etymologia explicatur, uti etiam natura. fol. 539. n. 2.

Negotiatio proprie dicta non est respectu omnium illicita. fol. 540. n. 4. 5.

Bene autem religiosi ac Clerici. fol. 542. n. 6. & fol. 554. n. 5.

Quandonam sub gravi: fol. 542. n. 7. & 8.

In minoribus constituti clerici quandonam licite negotientur? fol. 544. n. 11. & 12.

Negotiantes clericos excusat necessitas. fol. 545. n. 16.

Et si negotiationi non insistant. fol. 545. n. 17.

Quanam emere ac vendere religiosi possint, quim sint negotiatores. fol. 544. n. 13. & seqq.

Negotiatio mediata in quo consistat? fol. 546. n. 19.

Licet clericis negotiatio, totaliter secularibus commissa, fol. 547. n. 20.

Quaedam negotiationem concernentia declarantur. fol. 548. n. 21.

Sine lucro intento non datur negotiatio. fol. 550. n. 25.

Aut si superflua tantum a religiosis vendantur, fol. 551. n. 29.

Aut Necessitates monasterij exigant, fol. 550. n. 27.

Aut ut solum damnatum impediatur. fol. 550. n. 28.

Aut ut expensae vecturae compensentur. fol. 551. n. 129.

Excusat illos etiam consuetudo. fol. 551. n. 31.

Quid si religiosi agricolae fumentum ad conferendos suos agros suppeditent, ut illis fructus dentur? fol. 555. n. 4. & seq.

Qualis conductio agrorum clericis ac religiosis sit illicita? fol. 562. n. 16. 17. & 19.

Obligatus.

Obligatus ad aliquid ex uno capite, potest esse deobligatus ex altero. fol. 417. n. 11.

Pensiones.

Annuae ex elocato censu perceptae non sunt fructus mixti. fol. 369. n. 13.

Permutatio.

Pecuniarum vario nomine fieri potest. fol. 385. n. 6.

Pignus.

Pignus quot modis accipitur, fol. 279. n. 1. 2. 3.

Quanam res oppignorari possint, fol. 280. n. 4.

In pignore aliquid fructuum retineri potest ratione damni emergentis, aut lucri cessantis. fol. 280. n. 6.

Aliae

RE RUM ET VERBORUM.

Alias in sortem computandi fructus erunt, fol. 280 n. 7.

Figus non potest annumerari pignoratino suis pecunijs, licet in illo jus quoddam habeat, fol. 281. n. 8.

Præscriptio.

Cum ignorantia juris etiam invincibili facta, in foro saltem externo est invalida, fol. 447. n. 34.

Ut triennio res mobiles præscribantur, possidenti non debet jus resistere, fol. 459. n. 40.

Quot annis contra Ecclesiam præscribatur? fol. 459. n. 41.

Præscribere laici immunitatem solvendi decimas possunt, fol. 524. n. 19.

Mala fidei possessor quomodo ex præsumptione juris præscribat? fol. 525. n. 20.

Immunitas à solvendis decimis qualiter præscribatur, fol. 526. n. 26. &c.

Poterit tamen ab isto compensatio ex fructibus fieri, ut labor atque expensæ factæ compensentur, fol. 282. n. 13. & 14.

Præscriptio currit contra omittentem exercere suum jus fol. 535. n. 47.

Præscriptio immunitatis à solvendis decimis qualem possessionem requirat? fol. 535. n. 47.

Pretium.

Pretij iustitia non dependet à so-

lo contrahentium consensu, fol. 89. n. 3.

Aut à sola mercium natura, & intrinseco valore, fol. 89. n. 4.

Sed ex statuto principis supremi vel Magistratus, fol. 89. n. 5.

Præter legitimum pretium datur aliud vulgare, fol. 89. n. 6.

Potest augeri ob periculum solutionis, fol. 97. n. 20.

Pretij iusti excessus partim læsæ restituendus erit, fol. 118. n. 1.

Domino quoque restituendum erit, si hic ex ignorantia plus,

quàm merces valet, famulo ad quid emendum tradiderit, fol. 118. n. 2.

Ex sola unius privati venditoris scientia non variatur pretium,

fol. 147. n. 8.

Pretio currente licetè aliquid est vendimus, à quo scimus illud

vendendum post diminutum pretium, fol. 147. n. 11.

Quod tamen non procedit de vino, quod scio servatum deteriorandum, fol. 149. n. 12.

Pretium cuilibet emptioni est essentialia, fol. 182. n. 5.

Non tamen id necessè debet esse iustum, fol. 182. n. 6.

Pretium rerum aliud est summum, aliud medium: aliud infimum, fol. 195. n. 1.

In gratiam intermedij emptoris de pretio iusto remittere aliquid mercator potest, fol. 196.

n. 3.

K k k k

Pre-

RERUM ET VERBORUM.

- Pretium** oblatens vitium nonnihil est diminuendum, fol. 205. n. 7.
- Pretij** iustitia in contractu censuali ex quo fit desumenda, fol. 262. n. 7.
- Pretiorum** diversitas explicatur, fol. 262. n. 8. & seq.
- Si** pretium census vulgare sit majus legitimo & taxato; census pretio naturali vendi potest, fol. 263. n. 13.
- Plus** dans quandonam census ex cessum donec? fol. 265. n. 17
- Pro** certo censu oblatum pretium accipi potest, licet hoc majus sit taxato, quando hoc scienter & extra necessitatem fuerit oblatum, fol. 265. n. 19.
- Accedente** praesertim locorum consuetudine, fol. 265. n. 20.
- Privilegium.*
- Privilegij** natura explicatur, fol. 215. n. 1.
- Illorum** diversitas, fol. 215. n. 2. 3.
- Varijs** modis amitti possunt, fol. 215. n. 4.
- Cessant** per legitimam revocationem Superioris, fol. 216. n. 5.
- Privilegium** onerosum subito concessum non potest sine iusta causa revocari, fol. 216. n. 6. 7.
- Remuneratorium** ex iustitia debitum coincidit cum oneroso, fol. 216. n. 8.
- Ex** gratitudine remuneratorium qualiter revocari possit, fol. 216. n. 9.
- Quid** de privilegij donatione concessis tenendum sit? fol. 217. n. 10.
- Quid** de merè gratuitis, fol. 217. n. 13.
- Res.*
- Res** quot modis alienae esse possint, fol. 130. n. 1.
- Rem** alienam esse tam emptor quam venditor, vel solum alteruter horum scire potest, fol. 130. n. 2.
- Res** aliena vel est usu consumptibilis, vel non, fol. 130. n. 3.
- Rei** alienae venditio ignoranti facta aliquantulum est valida, fol. 130. n. 4.
- Rem** secundo & prioris emptionis conficio emptori extraditam revocare primus emptor intra annum potest, fol. 138. n. 35.
- Qua** revocatione omissa secundus emptor ad nihil obligari poterit, fol. 139. n. 36.
- Quaelibet** res in quo sensu sit tanti, quanti vendi potest, fol. 184. n. 8.
- Res** per minus venditiones distractae venduntur carius, fol. 396. n. 2.
- Religiosi.*
- Religiosis** & Clericis qualis negotiatio sit prohibita, videne-gotiatio.
- Religiosis** & Clericis non qualibet emptio est prohibita, fol. 543. n. 9.

INDEX

- Licet iisdem emere animalia, ut
laginata vendant. fol. 544. n.
13.
- Uti etiam fundum cum fructibus.
fol. 544. n. 14.
- Venam ferri. fol. 545. n. 15.
- Uvas, ut expressum inde vinum
vendant. fol. 456. n. 18.
- Rescissio contractus.*
- Facultas rescindendi contractum
non est contraria contractui
oneroso. fol. 169. n. 19.
- Rescindi à decepto non potest
matrimonium semel validum.
fol. 171. n. 22.
- Et contractus jam completus, si
error absque culpa alterius con-
trahentis contigerit. fol. 172.
n. 23.
- Renuntiatio Hæredi-
tatis.*
- Quot modis fieri possit. fol. 592.
n. 1.
- Renuntiatio futuræ hæreditatis
paternæ in filia dote conten-
tæ est nulla. fol. 593. n. 3.
- Num talis renuntiatio iuramento
confirmetur? fol. 359. n. 4.
- Renuntiatio in gratiam fratrum
sine consensu parentis facta
non confirmatur iuramento.
fol. 593. n. 5.
- Secus si hic accesserit. fol. 595.
n. 9.
- In gratiam patris, & nullius reli-
gionis intuitu facta, confirma-
tur iuramento. fol. 595. n.
10.
- Num pater remittere possit iura-
mentum in gratiam ipsius fa-
ctum? fol. 605. n. 32.
- Juramentum non confirmans re-
nuntiationem ab Episcopo iu-
rantis remitti potest. fol. 607.
n. 38.
- Et probabiliter ab habente pote-
statem delegatam dispensandi in
votis. n. 39.
- Juramentum relaxationem con-
firmans sine iusta causa relaxari
non potest. fol. 607. n. 40.
- Retractus.*
- Nomen retractus, à quo derive-
tur. fol. 316. 13.
- Explicatur illius natura. fol. 314.
n. 9.
- Divisio illius n. 11.
- Quæ bona retractui sint subjecta.
fol. 315. n. 12.
- Jus retractus, quibus competat.
fol. 316. n. 13.
- Natura Societatis seu communis
retractus explicatur. fol. 317.
n. 18.
- Nemo potest alteri retrahere pro-
prio nomine: alieno tamen &
in commodum alterius. fol.
318. n. 22.
- An jus retractus locum habeat in
permutatione? fol. 319. n.
28.

INDEX

Salarium.

- Salarij vulgaris iustitia unde desumatur? fol. 5. n. 3.
 Universaliter non illud solum est iustum salarium, quod ad sustentationem Servientis sufficit. fol. 5. n. 4.
 Iustum est, in quod officialis sine dolo, metu, aut necessitate consensit. fol. 6. n. 5.
 Salarium infino congruo minus quandonam compensationem admittat. fol. 8. n. 11.

Simonia.

- Simoniae essentia explicatur. fol. 567. n. 1. & 2.
 Cum quibus iniuri pactum Simoniacum possit. fol. 558. n. 3.
 Est juris divini, vel Ecclesiastici fol. 568. n. 4.
 Simoniacum est pactum, cum tercio initum si pretium pro intercessione fuerit oblatum. fol. 568. n. 5.
 Licet episcopus gratis conferat, aut princeps gratis ad beneficium praesentet. fol. 570. n. 6.
 Aut huius pacti fuerint inscij. fol. 571. n. 8.
 Vel temporale duntaxat ut motivum fuerit traditum. fol. 571. n. 9.
 In quo sensu Simonia sine pretio dari non possit? fol. 571. n. 10.

Licet ex gratitudine dare aliquid conferenti beneficium, si nulum pactum intercesserit. fol. 572. n. 11.

Simoniam non committit, qui tertio dat pecuniam proportionatam labori, ut patrono, collatori beneficijs, saltem explicet sui candidati merita. fol. 573. n. 12.

Simoniacus est sacerdos, qui beneficium acceptat sub onere legendi annuatim certa Sacra ad intentionem Patroni. fol. 575. n. 15.

Non licet dare temporale spirituali annexum pro temporali. fol. 577. n. 20.

Si temporale annexum spirituali detur pro alio temporali, etiam annexo spirituali, commissa fuit simonia Ecclesiastica. fol. 578. n. 21.

Seculares non possunt ex duobus beneficijs unum facere. fol. 578. n. 22.

Simoniacum est pro ipso statu religioso aliquid ut pretium exigere. fol. 580. n. 4.

Monasterium depauperatum potest cum candidato de sustentatione pacisci. fol. 580. n. 5.

Non autem dives. fol. 582. n. 9.

Pro anno Novitiatûs potest aliquid exigi. fol. 587. n. 18.

Monasterium potest aliquem alere sub obligatione illud ingrediendi. fol. 587. n. 19.

Mo-

RERUM ET VERBORUM.

Monialibus cur aliquid accipere à suis possint? fol. 588. n. 20.

Monasteria virorum in certis circumstantijs aliquid à suis candidatis exigere possunt. fol. 588. n. 21.

Extra quas non excusat praxis contraria. fol. 589. n. 23.

Societas.

Expensæ Societatis solent esse diversa. fol. 291. n. 1.

Ex Societate solvendæ sunt expensæ in pactum deductæ. fol. 291. n. 6.

Vel à consuetudine approbatæ. fol. 292. n. 7.

Vel cum ipsis mercibus fuerunt factæ. n. 8.

Aut ab ipso Socio suam operam apponente ratione Societatis formaliter. fol. 292. n. 9.

Quid de sumptibus, occasione tantum Societatis factis? fol. 292. n. 10.

Num expensæ aliàs domi à Socio faciendæ detrahendi sint? fol. 295. n. 19. & seqq.

Societatis contractus definitur. fol. 305. n. 11.

Conditiones ad illius valorem necessaria. fol. 305. n. 12.

Successor.

Immediatus, non autem medietus à jure fingitur idem cum defuncto. fol. 456. n. 33.

Venditio.

Venditio ædium, creditoribus oppignoratarum valet, onere tamen in eminentem cum ædibus translato. fol. 26. n. 6.

Vendi alteri res potens sine domino in emptorem translato. fol. 33. n. 13.

Licet vendere aliquantulum carius triticum notabiliter melius communiter vendi solito. fol. 90. n. 7.

Non licet sine causis naturale pretium argentibus carius vendere suum triticum, etsi læsio sit infra dimidium. fol. 90. n. 8.

Vendi potest res majori pretio ob lucrum cessans. fol. 93. n. 16.

Aut ob vim, metum, aut fraudem ad venditionem compellentes. fol. 93. n. 16.

Etiam ob speratum majus lucrum, alias certo obtinendum, vendi carius res possunt, deducta tamen æstimatione laborum. fol. 94. n. 17.

Venditio quandonam vera causa sit cujusdam lucri cessantis. fol. 95. n. 18.

Kk kk 3

Ven-

I N D E X

- Vendi carius res possunt ob periculum solutionis. fol. 97. n. 20.
- Vendens aut emens nomine alterius ultra vel infra sibi assignatum pretium, per se non potest excessum sibi retinere. fol. 118. n. 5. &c.
- Nisi adfuerit singularis industria talis negotiatoris. fol. 121. n. 11.
- Vel res à Domino tradita ab intermedio procuratore ex indubita industria fuerit meliorata. fol. 121. n. 12.
- Aut vendens illam antea pro se emerit. fol. 121. n. 13.
- Aut principalis vendens expressè aut tacitè negotiatori excessum donaverit. fol. 122. n. 14.
- Quæ donatio non erit semper præsumenda. fol. 122. n. 15.
- Excessus non retinetur licitè ex eo, quòd nemo gratis seruiat. fol. 122. n. 16.
- Aut quòd negotiator potuerit rem, non tamen voluerit, vendere minus offerenti; sed vendiderit offerenti majus. fol. 124. n. 18.
- Venditio rei etiam actu alienæ facta ignorantibus, aliquantulum valet. fol. 130. n. 4.
- Licet venditor sciverit, rem esse alienam. fol. 130. n. 5.
- Vendens pretium, ex rei alienæ distractione comparatum, facit suum. fol. 130. n. 6.
- Venditio rei alienæ non transfert dominium in euentem. fol. 131. n. 7.
- Venditor non obligatur emptori scienti rem esse alienam de evictione. fol. 132. n. 13.
- Vendi eadem res diversis diversimodè potest. fol. 134. n. 19.
- Si res primo emptori à venditore jam extradita, denuo alteri vendatur; huic nullum jus in alterum competet. fol. 134. n. 20.
- Duobus successivè in solidum vendita, & nulli adhuc extradita, sunt primo emptori consignanda. fol. 134. n. 21.
- Quot modis res aliqua vitiosa esse possit. fol. 145. n. 1.
- Vitiosa res minori pretio erit vendenda. fol. 146. n. 3.
- Vitia rerum extrinseca non debent exponi. fol. 146. n. 4.
- Præsens valor rerum à futuro, si hic sit notus, pendet. fol. 147. n. 7.
- Ordinario pretio non potest vendi debitum, cui solvendo debitor scitur impotens esse. fol. 147. n. 9.
- Non potest venditor per alium suadere emptori, ut talem mer-

- mercem currente pretio emat. fol. 147. n. 10.
- Venditor interrogatus debet vitium intrinsicum rei, & circa hujus qualitates versans emptori manifestare. fol. 148. n. 13.
- Ob vitium occultum non licet rem minore pretio vendere, si illo cognito eandem emptor simpliciter empturus non fuisset. fol. 149. n. 14.
- Vitium extrinsecum dissimulando & tacendo occultare venditor potest. fol. 150. n. 22.
- Non tamen intrinsicum, fol. 150. n. 23.
- Vitium substantiale est manifestandum. fol. 151. n. 24.
- Nec non illud quoque, cujus negationi consensum emptor allegaverat. fol. 151. n. 25.
- Alligatio ista quandonam contingat. fol. 151. n. 26.
- Vitium per se manifestum non est emptori intimandum. fol. 154. n. 31.
- Nisi emptor rualde rudis fuerit deprehensus. fol. 154. n. 32.
- Habili emptori, & ex negligentia non advertenti, substantiale duntaxat vitium est manifestandum. fol. 154. n. 33.
- Aut si foret emptori noxium vitium. fol. 155. n. 36.
- Emptori, qui rem alteri postea est venditurus, occultum vitium erit manifestandum. fol. 155. n. 35.
- Aut si rem ad finem emptionis inhabilem acquireret. fol. 157. n. 36.
- Quid si vitium rem leviter inutilem faceret? fol. 155. n. 39.
- Quid si res ob vitium per se inutilis; emptori autem per accidens esset utilis? fol. 155. n. 38.
- Ut venditio valeat, non sufficit rem venditam ad aliquos suos fines esse utilem. fol. 210. n. 16.
- Si ad specialiter intentum finem sit inutilis. fol. 212. n. 17.
- Venditio rei duobus communis infcio consorte facta, non valet. fol. 313. n. 6.

Votum paupertatis.

- Votum paupertatis perpetuae in Religione quem effectum habeat. fol. 324. n. 1.
- Violatio illius est sacrilegium; fol. 324. n. 2.
- Quomodo hæc contingat. fol. 324. n. 3.
- Potest violari etiam obtento consensu Superioris. n. 4.

RERUM ET VERBORUM.

Licentia Superioris potest esse varia. fol. 324. n. 5.

Votum paupertatis assimilatur religioſum vero pauperi, fol. 329. n. 15.

Uſura.

Quid requiratur, ut in contractu mutui non committatur? fol. 76. n. 7. 8.

Uſurarius eſt contractus mutui, quando conventum, ut plus ſolvatur, ſi tempore ſolutionis decreverit valor, ſi autem creverit, non pauciores, ſed tot, quot mutuatae fuerint,

meſurae ſolvantur, fol. 77. n. 9.

Aut ſi praeviſum fuerit, pretium tempore ſolutionis augendum; & mutuarius iſtud neque praevire, neque ſubſequi ſolutione poſſit. fol. 77. n. 9.

Niſi mutans ſuum frumentum in illud tempus conſervare ſta- tuiffet. fol. 78. n. 13.

Uſuraria ſolutio metu extorta quare ſit nulla, fol. 418. n. 16.

Juramentum ſolvendi uſuras verſatur circa materiam charitatis propriae. fol. 602. n. 23.

